

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-04-19
Besvaras senast
2018-04-25 kl. 12.00

Till finansminister Magdalena Andersson (S)

2017/18:1198 Arbetsmarknadens utveckling och regeringens bedömning av finanspolitikens långsiktiga hållbarhet

I vårpropositionens kapitel 10 om finanspolitikens långsiktiga hållbarhet bedömer regeringen att Sveriges finanspolitik är långsiktigt hållbar. Syftet med bedömningen är att, utifrån det vi vet i dag, säkerställa att vi i god tid vidtar eventuella åtgärder som är nödvändiga för att klara de utmaningar som vi redan vet att vi kommer att stå inför, exempelvis i samband med ändringar i befolkningsstrukturen och tillhörande ökade offentliga utgifter för omsorgen och sjukvården.

Det finns naturligtvis mycket som är problematiskt när man försöker göra antaganden om framtiden, men eftersom planering och framförhållning är viktigt behöver man ändå redovisa de bedömningar som är möjliga att göra.

Regeringen landar i slutsatsen att ett långt arbetsliv är en förutsättning för att alla ska kunna ha en god ekonomisk standard och för att skattefinansierade tjänster av god kvalitet ska kunna tillhandahållas i önskad omfattning samt att det är viktigt att antalet yrkesverksamma år ökar. Det är sådant vi har hört förr, men när man läser kapitlet förstår man att insikten finns och att det verkligen är på allvar. Andelen yrkesverksamma som ska försörja allt fler äldre och även en större andel barn och unga minskar dramatiskt.

Vi har en stor välfärdssektor i Sverige jämfört med andra länder, och den finansieras huvudsakligen via skattsedeln. Inkomstskatten utgör cirka två tredjedelar av kommunernas och landstingens intäktskälla. Därför är vi totalt beroende av antalet arbetade timmar på det sätt som välfärden i dag finansieras i Sverige.

Av den anledningen är det anmärkningsvärt att detta kapitel med ett framtidsscenario till år 2100 inte med ett ord nämner den tekniska utvecklingen eller dess påverkan på arbetsmarknaden. Jobb skapas och jobb försvinner, men det finns inte något scenario som belyser och problematiserar hur automatiseringen och digitaliseringen påverkar arbetsmarknaden, och det i ett land där de arbetade timmarna utgör själva grunden för finansieringen av välfärden.

Tyvär betyder detta att vi inte kan lita på slutsatsen att finanspolitiken är långsiktigt hållbar.

Med anledning av det som anförts ovan vill jag fråga finansminister Magdalena Andersson:

Varför har regeringen inte tagit någon hänsyn till den tekniska utvecklingen och dess påverkan på arbetsmarknaden och därmed också på kommunsektorns direkta intäktskälla i något scenario när man bedömer finanspolitikens långsiktiga hållbarhet?

.....

Anette Åkesson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander